

Glasba kot način življenja

Predsednik Društva godba na pihala Šmihel je Miha Vavti postal pri svojih 18-ih letih. Že 32 let – toliko je staro tudi društvo – uspešno opravlja to funkcijo kot talentiran glasbenik in zelo dober organizator. Leta 1989 je njegov sosed Jože Kušej ml., pozavnist, navdušenec nad big bendi, prinesel od Jožeta Privška prve note. Tako letos New Times Bigband praznuje že 30 let obstoja. Obletnico so proslavili s slovesnim koncertom v Kulturnem domu v Pliberku.

Da o jazzu takrat niso imeli veliko pojma, priznava Miha Vavti. A bili so mladi in navdušeni. »Začeli smo vaditi, a ni zagruvalo. Odločili smo se, da si vzamemo pomoč in smo povabili k sodelovanju jazz-saksofonista Heinza von Hermanna, profesorja na konservatoriju v Celovcu. Leta dolgo smo imeli na Bledu delavnico za big bend. Tam smo se naučili swing fraziranja in kako se igra jazz.« To jim je lepo uspevalo, dokler se niso vodilni instrumentalisti Tonč Feinig, Stefan Thaler in Mihov brat Mario Vavti odločili, da gredo študirat na Nizozemsko. Potem so nastale manjše zasedbe. Leta 2007 se je Miha Vavti preselil iz Gradca in Maribora nazaj v Šmihel in je videl, da so tu-

kaj mladi glasbeniki, npr. Store murke in drugi bendi, zato je spodbudil Jazz Combo, nato pa spet poživil big bend. »V big bendu je stalna zasedba: pet saksofonov, štiri pozavne, štiri trobente in ritem sekcija: klavir, bas, kitara in bobni.« Imajo še perkašionista, ki igra bongos – instrument, podoben bobnu. Bolj ali manj so vsi člani iz Šmihela in okolice, a nekateri se na vaje vozijo tudi iz Celovca ali dlje. »Vaje imamo velikokrat, a ne kot cel big bend, temveč po sekcijah, ker za celotno zasedbo doslej nismo imeli prostora,« pravi Miha Vavti, ki je dal na voljo svoje prostore. 15 let so se trudili, da bi dobili večje prostore in v novem delu ljudske šole jim bo občina uresničila to veliko željo. »120 kvadratnih metrov – to bo vrhunsko,« se zelo veseli. Hkrati pa pripomni, da jim sredstva iz razpisov iz Avstrije in Slovenije vsako leto krajšajo. Želi si več podpore, saj so edinstveno društvo.

Miha Vavti je glasbenik po duši. »S štirinajstimi leti sem šel v Maribor na Srednjo glasbeno šolo kot harmonikar. V tistih časih nisi

mogel študirati harmonike, zato sem postal saksofonist.« Igral je še pri harmonikarskem orkestru, a v Gradcu je študiral saksofon klasiko, koncertno in pedagoško smer. Ko je to zaključil, je začel študirati v Celovcu jazz saksofon.

Po vseh izjemnih glasbenih dejavnostih lahko sklepamo, da je bila že v njihovi družini od nekdaj doma glasba. »Sploh ne,« pravi Miha Vavti in pripoveduje zgodbo, da so takrat ustanovili Slovensko glasbeno šolo, Jožko Hudljo je v Pliberku zelo spodbujal. Slovenske družine so rade dale svoje otroke v glasbeno šolo. »Moj starejši brat, zdaj žal že pokojni, se je začel učiti klavir. Starši so kupili klavir. Najmlajši brat se je hotel učiti bobne in so jih morali kupiti. Še enemu bratu so kupili trobento. Jaz sem si pa mislil, ko so morali kupiti že toliko instrumentov, se bom učil harmoniko, ki smo jo imeli doma, saj se je harmonike učil že moj najstarejši brat.« Sedaj že desetletja poučuje pri Slovenski glasbeni šoli harmoniko, saksofon, klarinet in kljunasto flauto. Lansko leto je njegova učenka Lara Wakounig zmagala na državnem tekmovanju, kar je bilo izjemno. Miha Vavti pa svoj glasbeni talent skupaj z ženo Tatjano z veseljem prenaša tudi na svoje štiri sinove. Vedno poskuša kaj novega, sedaj se je začel učiti tubo.

Veliko svojega prostega časa vloga v delo za Godbo na pihala Šmihel in New Times Bigband. Motivira ga, ko vidi, kako vsi z veseljem sodelujejo in koliko časa vsi skupaj vlagajo, seveda pa ob glasbi zelo uživajo. »Zato imamo big bend, ker je mladina tako zagreta. Hočejo in se trudijo. To mi daje elana.«

MATEJA RIHTER

